

การดำเนินงานเกี่ยวกับอนุสัญญาบาเซล

๑) สารสำคัญและความเป็นมาของอนุสัญญาบาเซล

เนื่องจากความเข้มงวดของกฎหมายสิ่งแวดล้อมในประเทศอุตสาหกรรมส่งผลให้ต้นทุนค่าใช้จ่ายในการกำจัดของเสียอันตรายเพิ่มสูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ทำให้มีการลักลอบนำของเสียอันตรายจากประเทศอุตสาหกรรมไปทิ้งในประเทศด้อยพัฒนาในทวีปแอฟริกา ทวีปอเมริกากลาง และทวีปเอเชียเพื่อลดต้นทุนค่าใช้จ่ายดังกล่าว ปัญหาการลักลอบทิ้งของเสียอันตรายได้ทวีความรุนแรงมากขึ้นตามลำดับในช่วงปลายทศวรรษที่ ๑๙๘๐ (พ.ศ. ๒๕๓๒) ดังนั้น โครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (The United Nations Environment Program : UNEP) ได้ร่วมกับผู้แทนจากประเทศต่าง ๆ จัดประชุมนานาชาติขึ้นในเดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๒ ณ เมืองบาเซล สมาพันธรัฐสวิส และกำหนดข้อตกลงระหว่างประเทศในการควบคุมการนำเข้า การส่งออก การนำผ่าน การจัดการของเสียอันตรายให้มีความปลอดภัยไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม และการป้องกันการขนส่งที่ผิดกฎหมาย เรียกว่า อนุสัญญาบาเซลว่าด้วยการควบคุมการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายและการกำจัด (Basel Convention on the Control of Transboundary Movements of Hazardous Wastes and their Disposal) และได้เปิดให้ประเทศต่าง ๆ ลงนามเข้าร่วมเป็นภาคีตั้งแต่วันที่ ๒๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และปัจจุบันมีประเทศภาคีสมาชิก รวมทั้งสิ้น ๑๘๓ ประเทศ (ข้อมูล ณ เดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๘) ประเทศไทยให้สัตยาบันในอนุสัญญาบาเซลเมื่อวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ ทั้งนี้ อนุสัญญาบาเซลมีผลบังคับใช้กับประเทศไทย ตั้งแต่วันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑ เป็นต้นมา

วัตถุประสงค์

อนุสัญญาบาเซล มีเจตนารมณ์ในการคุ้มครองสุขภาพอนามัยของมนุษย์และสิ่งแวดล้อม จากของเสียอันตราย โดยมีวัตถุประสงค์ ๓ ประการ คือ

- (๑) เพื่อลดการเคลื่อนย้ายของเสียอันตรายข้ามแดนให้น้อยที่สุด โดยการจัดการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๒) เพื่อบำบัดและกำจัดของเสียอันตรายที่แหล่งกำเนิดให้ได้มากที่สุด โดยการจัดการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๓) เพื่อลดการก่อกำเนิดของเสียอันตรายทั้งในเชิงปริมาณและความเป็นอันตราย

หลักการสำคัญ

หลักการสำคัญของอนุสัญญาบาเซล ประกอบด้วยมาตรการด้านกฎหมายในการควบคุมการเคลื่อนย้ายของของเสีย และเครื่องมือหรือกลไกการจัดการของเสียอันตรายให้อยู่ในระดับสากล ทั้งนี้ มีข้อบัญญัติรวม ๒๙ ข้อ ๙ ภาคผนวก โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

- (๑) มาตรการทางกฎหมาย เพื่อควบคุมการเคลื่อนย้ายของของเสียอันตรายข้ามแดนโดยกำหนดระบบการแจ้งข้อมูลล่วงหน้า กล่าวคือ ก่อนการนำเข้า ส่งออก และนำผ่านของเสียอันตรายไปยังประเทศอื่นจะต้องแจ้งรายละเอียดและขออนุญาตตามขั้นตอนจากหน่วยงานที่มีอำนาจของประเทศที่เกี่ยวข้องก่อนการขนส่ง และการขนส่งต้องจัดให้มีเอกสารการเคลื่อนย้ายการบรรจุหีบห่อ การติดฉลาก และการขนส่งด้วยวิธีการที่กำหนดตามมาตรฐานสากลตลอดจนต้องมีการประกันภัย พันธบัตรหรือหลักประกันทางการเงินขึ้น และความรับผิดชอบในการนำของเสียกลับภายใน ๓๐ วัน หากไม่สามารถดำเนินการได้ตามข้อตกลง หรือเป็นการลักลอบขนย้ายไปอย่างผิดกฎหมาย และต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายเสียหายหากเกิดอุบัติเหตุรั่วไหลและปนเปื้อน นอกจากนี้ไม่อนุญาตให้มีการส่งออกหรือนำเข้า

ของเสียอันตรายจากประเทศที่มีได้เป็นภาคี ยกเว้นจะทำความตกลงทวิภาคี พหุภาคี หรือระดับภูมิภาคที่เทียบเท่า อนุสัญญาบาเซล รวมทั้งไม่อนุญาตให้มีการส่งออกหรือเคลื่อนย้ายของของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นไปทิ้งหรือ กำจัดในพื้นที่ได้เส้นละติจูด ๖๐ องศาใต้

(๒) เครื่องมือและกลไกการจัดการของเสียอันตรายที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Environmentally sound management) อาทิ การพัฒนาและใช้เทคโนโลยีที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมซึ่งก่อให้เกิดของเสียน้อยที่สุด การปรับปรุง เทคโนโลยีการกำจัด การพัฒนาแนวทางและ/หรือหลักปฏิบัติทางวิชาการที่เหมาะสม และการถ่ายทอดเทคโนโลยี และระบบการจัดการของเสียอันตราย โดยผ่านศูนย์ฝึกอบรมและถ่ายทอดเทคโนโลยี และสนับสนุนการปฏิบัติตาม อนุสัญญาบาเซล

๒) พันธกรณีที่เกี่ยวข้อง

ประเทศไทยให้สัตยาบันเป็นภาคีสมาชิกอนุสัญญาบาเซล เมื่อวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๐ และมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๑ เป็นต้นมา พันธกรณีของประเทศไทยที่ต้องปฏิบัติ ดังนี้

๒.๑ การควบคุมการเคลื่อนย้ายของเสียอันตรายข้ามแดน

ประเทศไทยมีนโยบายการป้องกันมิให้ประเทศเป็นแหล่งรองรับของเสียจากต่างประเทศ จึงไม่อนุญาต ให้มีการนำเข้าของเสียเพื่อการกำจัดขั้นสุดท้าย และการนำเข้าของเสียเพื่อการนำกลับมาใช้ประโยชน์ต้องได้รับการควบคุมอย่างเข้มงวด ดังจะเห็นได้จากเงื่อนไขในการอนุญาตให้นำเข้าของเสียอันตรายมาในราชอาณาจักร จะอนุญาตให้นำเข้ามาใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตของโรงงานเท่านั้น

๒.๒ การจัดการของเสียอันตรายและของเสียอื่นโดยคำนึงถึงสิ่งแวดล้อม

ต้องพัฒนาและใช้เทคโนโลยีใหม่ที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อม ซึ่งก่อให้เกิดของเสียน้อย รวมทั้ง การปรับปรุง เทคโนโลยีที่ใช้อยู่ โดยมุ่งเน้นการจำกัดการเกิดของเสียอันตรายและของเสียอื่นให้มากที่สุด การติดตามตรวจสอบ ผลกระทบของการจัดการของเสียอันตรายต่อสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม การถ่ายทอดเทคโนโลยี และการพัฒนา แนวทางหรือหลักปฏิบัติทางวิชาการที่เหมาะสม

๒.๓ การรายงานข้อมูลประจำปี

ต้องจัดทำข้อมูลการเคลื่อนย้ายและการจัดการของเสีย รวมทั้งมาตรการที่เกี่ยวข้องกับข้อบัญญัติของ อนุสัญญาบาเซล เป็นประจำทุกปี ตามข้อบทที่ ๑๓ และข้อบทที่ ๑๖ และจัดส่งให้สำนักเลขาธิการอนุสัญญาบาเซล นำเสนอต่อที่ประชุมใหญ่ภาคีอนุสัญญาบาเซล

๒.๔ การจัดสรรงบประมาณเพื่อเป็นค่าภาคีสมาชิกฯ

๒.๕ ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานทั้งในประเทศและองค์กรระหว่างประเทศ

๒.๖ เสริมสร้างความเข้มแข็งในการควบคุมการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายตาม อนุสัญญาบาเซล ให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(๑) จัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง เทคนิคการจำแนก ควบคุมและตรวจสอบการเคลื่อนย้ายข้ามแดน ของของเสียอันตรายอย่างต่อเนื่องทุกปี

(๒) ติดตามข้อมูลสถิติการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตราย

(๓) เผยแพร่ข้อมูลด้านเทคนิควิชาการ อาทิ (๑) คู่มือปฏิบัติในการควบคุมการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายตามอนุสัญญาบาเซล (๒) คู่มือเสริมสร้างความเข้มแข็งในการควบคุมการนำเข้า-ส่งออกของเสียอันตราย (๓) เอกสารเผยแพร่เกี่ยวกับ “บัญชีรายการของเสียที่ควรควบคุมการเคลื่อนย้ายข้ามแดนตามอนุสัญญาบาเซล”

๓) การดำเนินงานที่ผ่านมา

๓.๑ เข้าร่วมประชุมใหญ่ภาคีอนุสัญญาบาเซล (the Conference of the Parties to the Basel Convention) ซึ่งการประชุมเพื่อพิจารณาติข้อตัดสินใจและประเด็นสำคัญที่เป็นพื้นฐานในการอนุวัติการตามอนุสัญญาบาเซล ทุก ๒ ปี ทั้งนี้ มีการจัดประชุมใหญ่ภาคีอนุสัญญาบาเซล ตั้งแต่ปี ๒๕๓๕ - ๒๕๕๘ รวม ๑๒ สมัย

๓.๒ ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการอนุสัญญาบาเซล ภายใต้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เพื่อทำหน้าที่กำกับควบคุมการเคลื่อนย้ายของเสียอันตรายระหว่างประเทศและการป้องกันมลพิษด้านสิ่งแวดล้อมให้เป็นอย่างดีมีประสิทธิภาพ

๓.๓ การกำหนดนโยบายการห้ามนำเข้าของเสียเพื่อการกำจัดขั้นสุดท้ายและจำกัดควบคุมการนำเข้าของเสียเพื่อการนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่อย่างเข้มงวด

๓.๔ การกำหนดการควบคุมและจำกัดการนำเข้า นำเข้า และส่งออกของเสียอันตราย ตามกฎหมายไทย ตาม พ.ร.บ. วัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๕๑ พ.ร.บ. ศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พ.ร.บ. การส่งออกป็นอกและนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ. ๒๕๓๕ พ.ร.บ. โรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ พ.ร.บ. การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และ พ.ร.บ. ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕

๓.๕ กรมควบคุมมลพิษ ร่วมกับ กรมศุลกากร และหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในขณะทำงานปรับปรุงบัญชีรายชื่อและกำหนดพิกัดอัตราศุลกากรและรหัสสถิติสำหรับของเสียที่ควรควบคุมการเคลื่อนย้ายข้ามแดนภายใต้กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ภายใต้คณะกรรมการอนุสัญญาบาเซล ซึ่งมีอธิบดีกรมควบคุมมลพิษและอธิบดีกรมศุลกากรเป็นประธานคณะทำงานร่วมๆ ได้จัดทำประเด็น “การกำหนดพิกัดอัตราศุลกากรและรหัสสถิติสำหรับของเสียที่ควรควบคุมการเคลื่อนย้ายข้ามแดนภายใต้กฎหมายที่เกี่ยวข้อง” เพื่อช่วยในการควบคุมและติดตามตรวจสอบการเคลื่อนย้ายข้ามแดนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ตาม “ประกาศกรมศุลกากร ที่ ๑๕๑/๒๕๕๗ เรื่อง แก้ไขเพิ่มเติมรหัสสถิติสินค้า” ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๗ ได้กำหนดเพิ่มเติมรหัสสินค้าตามอนุสัญญาบาเซล และมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ เป็นต้นไป กล่าวคือ การกำหนดรหัส “899” และคำอธิบายสินค้าเพิ่มเติมสำหรับของเสียอันตรายที่ถูกควบคุมตามอนุสัญญาบาเซล รวมทั้งสิ้น ๔๕๑ รายการ ตามระบบฮาร์โทไนซ์ ตอนที่ 25, 26, 27, 38, 41, 55, 71, 73, 76, 81, 84 และ 85

๔) กลไกการดำเนินงานภายในประเทศ

๔.๑ คณะอนุกรรมการอนุสัญญาบาเซล

คณะอนุกรรมการอนุสัญญาบาเซลตั้งขึ้นตามคำสั่งคณะกรรมการควบคุมมลพิษ ที่ ๔/๒๕๔๒ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งต่อมาได้มีการแก้ไขปรับปรุงองค์ประกอบของคณะอนุกรรมการฯ เพื่อให้สอดคล้องกับการปฏิรูประบบราชการตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวงทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ตามคำสั่งคณะกรรมการควบคุมมลพิษที่ ๖/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๖ โดยประกอบด้วยผู้แทนจาก ๙ ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง

ซึ่งมีอธิบดีกรมควบคุมมลพิษเป็นประธาน และเจ้าหน้าที่กรมโรงงานอุตสาหกรรมและเจ้าหน้าที่กรมควบคุมมลพิษ เป็นเลขานุการฯ และคณะอนุกรรมการฯ ต่อมาได้มีคำสั่งคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ที่ ๑๘/๒๕๕๐ เรื่อง แต่งตั้ง คณะอนุกรรมการอนุสัญญาบาเซล ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๐ โดยมีอำนาจหน้าที่ ๑) พิจารณากำหนดระบบ กลไก และมาตรการทางด้านกฎหมายและวิชาการเพื่ออนุวัติการตามอนุสัญญาฯ ๒) พิจารณารายละเอียดพิธีสารและหรือ การแก้ไขอนุสัญญาบาเซล รวมทั้งการตรวจสอบและจัดทำคำแปล และการเตรียมความพร้อมในการให้สัตยาบันต่อ พิธีสารหรือการแก้ไขอนุสัญญาฯ ๓) ประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการอนุวัติการตามอนุสัญญาบาเซล เช่น จัดส่ง ผู้แทนเข้าร่วมการประชุมอย่างต่อเนื่อง การจัดทำรายงานสรุปข้อมูลประจำปี การตอบแบบสอบถาม การให้ข้อคิดเห็น และความร่วมมือกับสำนักเลขาธิการอนุสัญญาฯ ๔) เสนอแนะในเชิงนโยบายเกี่ยวกับการอนุญาตการเคลื่อนย้าย ของเสียอันตรายและกากของเสียอื่น ๆ เข้ามาในและออกไปนอกราชอาณาจักร และ ๕) แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อ พิจารณาเรื่องใดเรื่องหนึ่งภายใต้กรอบการทำงานคณะอนุกรรมการฯ ได้ ทั้งนี้ ปัจจุบัน นายประเสริฐ ตปนียางกูร ผู้ทรงคุณวุฒิจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เป็นประธานอนุกรรมการอนุสัญญาบาเซล

๔.๒ หน่วยงานผู้มีอำนาจ (Competent Authority)

กรมโรงงานอุตสาหกรรม ปฏิบัติงานในฐานะหน่วยงานผู้มีอำนาจ ทำหน้าที่รับแจ้งเกี่ยวกับการเคลื่อนย้าย ข้ามแดนของของเสียอันตรายหรือของเสียอื่น และให้ข้อมูลข่าวสารเพื่อตอบต่อการแจ้ง (ตามข้อ ๖ ของอนุสัญญาฯ) และอนุญาต/ควบคุมการนำเข้าของเสียอันตรายตามที่กำหนด

๔.๓ ศูนย์ประสานงาน (Focal Point)

กรมควบคุมมลพิษ ปฏิบัติงานในฐานะศูนย์ประสานงาน โดยทำหน้าที่รับและส่งข้อมูลการรายงาน อุบัติเหตุ การแจ้งค่านิยมของเสียอันตรายแห่งชาติ รายงานประจำปี (ตามข้อ ๑๓ และข้อ ๑๖ ของอนุสัญญาบาเซล) ประสานงานกับสำนักเลขาธิการอนุสัญญาบาเซล องค์กรระหว่างประเทศ และประเทศภาคีสมาชิกที่เกี่ยวข้อง ในการจัดทำข้อมูลและประสานงานทางวิชาการ ในการจัดทำแนวทางปฏิบัติสำหรับการจัดการของเสียอันตราย ส่งต่อข้อมูลข่าวสารที่ได้รับแจ้งจากสำนักเลขาธิการอนุสัญญาบาเซลไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การจัดส่งค่าบำรุง สมาชิกอนุสัญญาบาเซล ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายในประเทศในการดำเนินงานเพื่อให้เป็นไปตาม ข้อบัญญัติในอนุสัญญาบาเซล และจัดส่งผู้แทนเข้าร่วมการประชุมต่าง ๆ

๔.๔ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (Related Agencies)

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรมศุลกากร กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี การท่าเรือแห่งประเทศไทย กรมการประกันภัย สำนักงบประมาณ และกระทรวงการต่างประเทศ มีหน้าที่ ดังนี้

(๑) กรมศุลกากร ควบคุม ตรวจสอบให้ผู้ประกอบการนำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านของเสียอันตราย รวมทั้งของติดตัวผู้โดยสารดำเนินการนำเข้าและส่งออกให้เป็นไปตามกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง

(๒) กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ควบคุม พิจารณาอนุญาตให้การบรรทุก ขนส่ง และขนถ่าย ของเสียอันตรายให้เป็นไปตามกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง

(๓) การท่าเรือแห่งประเทศไทย ควบคุม ตรวจสอบ และพิจารณาอนุญาตการจอดเรือเทียบท่าและ การขนถ่ายของเสียอันตรายให้เป็นไปตามกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง

(๔) สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย กำหนดข้อปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันภัย รวมทั้งผลักดันให้จัดทำกรมธรรม์ประกันภัยความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมเพื่อรองรับการเคลื่อนย้ายของเสียอันตรายให้เป็นไปตามข้อบัญญัติในอนุสัญญาบาเซล และพิธีสารบาเซล

(๕) สำนักงบประมาณ ดำเนินการจัดสรรเงินงบประมาณเพื่อเป็นค่าบำรุงสมาชิกอนุสัญญาบาเซล สมทบทุนในการจัดตั้งกองทุนหมุนเวียนตามข้อบัญญัติในอนุสัญญาบาเซล ค่าชดเชย ความเสียหายที่เกิดจากความบกพร่องจากการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ และค่าใช้จ่ายในการจัดส่งผู้แทนการเข้าร่วมประชุมสมัชชาสามัญ/วิสามัญ และการดำเนินงานต่าง ๆ ตามพันธกรณีอนุสัญญาบาเซล

(๖) กระทรวงการต่างประเทศ ร่วมพิจารณาการเตรียมความพร้อมในการให้สัตยาบันต่ออนุสัญญาบาเซลฯ และพิธีสารบาเซล ตลอดจนให้ข้อคิดเห็นในการตีความในอนุสัญญาฯ และพิธีสารบาเซล รวมทั้งดำเนินการกรณีเกิดข้อพิจารณาและข้อพิพาทต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับอนุสัญญาและพิธีสาร

๕) การประชุมระหว่างประเทศ

๕.๑ การประชุมใหญ่ภาคีอนุสัญญาบาเซล โดยการประชุมทำหน้าที่พิจารณาข้อตัดสินใจและมติสำคัญที่เป็นพื้นฐานการอนุวัติการตามอนุสัญญา ทั้งนี้จะมีการประชุมทุก ๒ ปี

๕.๒ การประชุมคณะทำงาน Open-ended (Open-ended Working Group) มีหน้าที่พิจารณาการปฏิบัติตามอนุสัญญา ทั้งด้านวิชาการ และกฎหมาย รวมทั้งจัดเตรียมประเด็นและมติข้อตัดสินใจสำหรับการประชุมใหญ่ภาคีอนุสัญญา

๕.๓ การประชุมอื่น ๆ ภายในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เช่น การประชุมเชิงปฏิบัติการ the Asian Network โดยการสนับสนุนจากกระทรวงสิ่งแวดล้อม ประเทศญี่ปุ่น (The Ministry of the Environment of Japan (MOEJ))

๖) การดำเนินงานต่อไป

๖.๑ ประเด็นการดำเนินงานที่มีความสำคัญในลำดับต้น

(๑) การจัดประชุมคณะอนุกรรมการอนุสัญญาบาเซล เพื่อแจ้งผลและพิจารณาประเด็นจากการประชุม COP สมัยที่ ๑๓ และการเตรียมความพร้อมในการประชุมคณะทำงาน Open-ended สมัยที่ ๑๐

(๒) การจัดประชุมคณะทำงานปรับปรุงบัญชีรายชื่อและกำหนดพิกัดอัตราศุลกากรและรหัสสถิติสำหรับของเสียที่ควรควบคุมการเคลื่อนย้ายข้ามแดนภายใต้กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๓) การประสาน ติดตาม และการดำเนินงานตามมติข้อตัดสินใจในคราวการประชุม COP สมัยที่ ๑๒

๖.๒ ประเด็นการดำเนินงานระยะต่อไป

(๑) ทบทวนการศึกษาผลกระทบและเตรียมการเพื่อรองรับการมีผลบังคับใช้ของ Basel Ban Amendment

(๒) การศึกษาผลกระทบและเตรียมการเพื่อรองรับการมีผลบังคับใช้ของพิธีสารบาเซลว่าด้วยความรับผิดชอบและการชดเชยความเสียหายอันเนื่องมาจากการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายและการกำจัด (Protocol on Liability and Compensation for Damage Resulting from Transboundary Movements of Hazardous Wastes and their Disposal)